

*„Amikor majd a karácsonyt ünnepeljük, ne felejtünk el néhány
néma,*

*hangtalan pillanatban elmerülni ebbe a titokba.
Mert e Titok előtt valóban semmit sem tehet az ember,
csak egyetlen egyet tehet meg, amit megtett Mária,
és amit megtettek az asszonyok a kereszttel állva:
csak áll, és hisz a Szeretetben, ebben a Szeretetben,
csak szemléli Őt, csak néz, néz e Szeretet lángoló tűzébe,
nézi a karácsony Kisdedét, a csöppnyi Gyermeket,
és megretten az ember szívében, megrendül, mert áldozat ez,
kimondhatatlan és felfoghatatlan titok,
ugyanaz a titok, mint ami megvalósult a kereszten,
és a kereszttel álltak az asszonyok és szemlélték, és hittek a
Szeretetben.*

S akik hittek benne, akik hiszünk, boldog a mi lelkünk.”

Advent 4. vasárnapja

Mik 5,1-4a
Zsid 10,5-10
Lk 1,39-45

Krisztus a világba lép - erre az ünnepre készülünk. Krisztus emberi testben megjelenik közöttünk.

A Szentlecke utolsó mondata pedig így hangzik: Jézus Krisztus testének feláldozása. E két pont között valami kimondhatatlan mély titok feszül. Krisztus eljön a világba, karácsony lesz.

A karácsonyt úgy szoktuk ünnepelni, mint valami nagyon kedves, nagyon szép ünnepet.

Ilyenkor önfeledten mindenki egy kicsit gyermek lesz.

A karácsony azonban nem csupán ilyen önfeledt kedves ünnep.

Az igazi karácsony, a karácsony mély, benső titka megrendítő, rettentő titok.

Krisztus a világba lép, ez a karácsony eseménye. És mi történik ekkor?

Íme, eljövök Uram, hogy teljesítsem akaratodat. Krisztus Isten akaratával a szívében lép a világba.

És mi ez az akarat? Isten úgy szerette a világot, hogy odaadta érte Egyszülött Fiát.

Nem kímélte Egyszülött Fiát, hanem áldozat lett értünk.

Igen, Krisztus Jézus testének feláldozása, ez a megtestesülés célja és értelme, ez a karácsony mélyén rejtőző rettentő titok.

A betlehem jászolának fája már annak a keresztnek a fáját idézi fel, amely keresztfán Krisztus feláldozta életét, odaadta értünk az egész világ bűneiért.

Amikor a világba lép Krisztus, amikor karácsony éjjelén megszületik,

akkor Ő az áldozat útjára lépett rá, akkor Ő elindult a Golgota felé.

Amikor a világba lépett, hozta magával az Atya akaratát.

Áldozatot, égő és engesztelő áldozatot nem akartál - mondja Ő - nem volt kedves előtted.

Nincs, igen, nincs ezen a világon egyetlen igaz sem, aki odaállhatna közülünk Isten elé mondván:

Én kedves vagyok a te szemedben.

Ezért jött el az Egyszülött Isten, az Örök Ige, mert Ő valóban kedves az Atyának, és azért jött el,

hogy az egész világért odategye önmagát áldozatként az Atya kezébe.

Ezért született meg, ez a karácsony lényege, és rettentő titok ez.

Amikor az adventben karácsony ünnepére készülünk, hogy méltón,

hogy igazán ünnepeljük meg a karácsonyt, nem kerülhetjük meg ezt a titkot sem, hiszen ez a leglényegesebb, hogy ezt megértsük.

Amikor karácsonykor odalépünk a betlehemi Kisded jászola elé,

akkor nem csupán önfeledt derű, nem csupán gyermeki mosoly van a szívünkben és az arcunkon.

Amikor a betlehemi jászol elé lépünk, akkor megrendülünk.

Igen, megretten az ember szíve, látván e rettentő Titkot, látván ezt a Szeretetet,

látván ennek az áldozatnak égő, emésztő tüzét, és ebben az emésztő Tűzben e csöppnyi Gyermekeket.

Íme, eljövök Uram, hogy megtegyem a Te akaratodat. És Jézus jön és odaadja az életét.

Odaadja az életét a betlehemi jászol fáján és e földi életének minden lépésében. Minden pillanata áldozat, hogy odaadja életét kitért karral a kereszten.

A karácsonykor ez a titok kezdődött el.

És e titok előtt állni, igen, így is meg kell ünnepelnünk a karácsonyt, sőt így a leglényegesebb.

Amikor majd a karácsonyt ünnepeljük, ne felejtsünk el néhány néma, hangtalan pillanatban elmerülni ebbe a titokba.

Mert e Titok előtt valóban semmit sem tehet az ember, csak egyetlen egyet tehet meg, amit megtett Mária,

és amit megtettek az asszonyok a keresztt előtt állva:

csak áll, és hisz a Szeretetben, ebben a Szeretetben, csak szemléli Őt, csak néz, néz e Szeretet lángoló tüzébe,

nézi a karácsony Kisdedét, a csöppnyi Gyermekeket,

és megretten az ember szívében, megrendül, mert áldozat ez, kimondhatatlan és felfoghatatlan titok,

ugyanaz a titok, mint ami megvalósult a kereszten,

és a keresztt előtt álltak az asszonyok és szemlélték, és hittek a Szeretetben.

S akik hittek benne, akik hiszünk, boldog a mi lelkünk.

Boldog karácsony éjjelén, boldog a betlehemi jászol,

boldog ugyanúgy, ahogyan boldog a keresztt előtt. Nehéz és titokzatos öröm ez.

De erre az örömré, erre az ünnepré készülünk, ehhez az ünnepré

a hit néma és megrendült szemlélődéséhez vezessen el mindannyiunkat az advent, vezessen el Jézus jászolához, mint az áldozat oltárához.

Ismerjük föl a betlehemi jászolra feszített Kisdedet, és e Kisdedben ismerjük meg a keresztt Urát,

a mi üdvösségükért önmagát feláldozó Istenünket.

Ámen.

2021. december 19.

Takács Gyula plébános atya